

Topptur til Svartaknuten er absolutt til å anbefale. Fra Litla Svela går rundturen opp Djupedal og videre til det idylliske Ognavatnet. Ved vatnet er det flott sandstrand og bademuligheter dersom årstiden tillater det. Vi badet ikke men, var heldig og fikk studere en stor ørn til en kopp kaffe. Videre vi fortsetter mot utsiktspunktet Svartaknuten, toppen byr på flott utsikt.

Sett av 3,5t på den totalt 11,2km lange rundturen.

Kommune:	Bjerkreim
Tid:	3,5t rundtur (I tillegg kommer eventuelle pauser)
Lengde:	11,2km rundtur
Merket:	Ja (Skilt / Rødmerket)
Terreng:	Traktorvei / Sti (Vannrett fottøy er nødvendig, f.eks lave fjellsko)
Vanskelighetsgrad:	Middels
Høyde:	Svartaknuten 499m.o.h og Ognavatnet 250m.o.h

Parkering:

Parkering like nedenfor gårdstun langs veien mellom Stora og Litla Svela i Bjerkreim kommune.

Fra Ålgård følg E39 i sørlig retning mot Vikeså, i bunn av "Vikesåbakken" passeres en Statoil bensinstasjon. Ca 150m etter stasjonen svinger du av til høyre opp mot Ognedal. Følg vei i 2,1km fra avkjørsel ved E39 til p.plass. Videre opp mot Svela, Litla er det en krapp sving med et grønt fjøs. Her er det mulighet til å parkere (avbildet). Vis hensyn da kjekke bønder har tillatt oss turgåere og parkere på deres eiendom. GPS posisjon N58 37.310 E6 03.063

Informasjon:

Søndagsturen gikk denne gang til Svartaknuten i Bjerkreim kommune. Høsten byr på nok en dag med nydelig tur vær, like kjekt var det også at Ragnhild og Magnor hadde lyst til å være med på tur. Fra p.plass ved fjøset starter turen i sørvestlig retning på asfaltert vei knappe 100m, grusvei fører oss opp mot Djupedal og videre til Skaret. Ragnhild gikk først ut og holder et høyt tempo oppover, jeg og Magnor var glad at vi lot jakkene være igjen i sekken. Fra Skaret (toppen av bakken) fortsetter turen på en forholdsvis ny anleggsvei ned mot det idylliske Ognavatnet. Løft gjerne blikket mot Urdalsnipa eller populært kalt Moisesenderen i vestlig retning, hvor langt tror du det er bort? Fra Skaret er avstanden 4,5km i luftlinje.

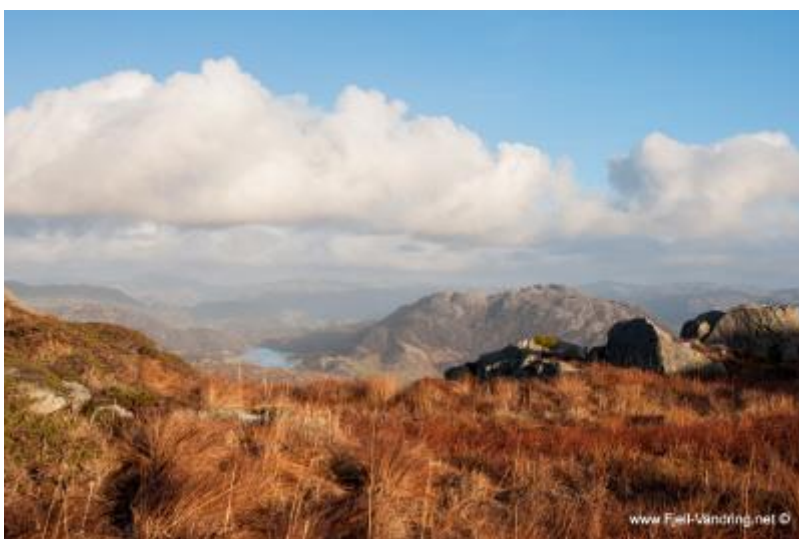

Jeg ble litt overrasket over hvor mye anleggsvei det var bygget, veien er forhåpentligvis fra nyere dato da store deler av veinettet ikke er tegnet inn på papir / GPS kart.

Fremme ved Ognavatnet i sørlig ende er terrenget litt myrlendt, men absolutt ingen utfordring selv etter regnfulle høstdager. Jeg var litt mer skeptisk til om vi måtte vade over Ognaåna. Men, med et lite hopp i vannkanten av Ognavatnet er du over på andre siden uten større utfordringer. Gjerdeklyver benyttes for å krysse eiendomsgrense.

Vell, det er nå den "virkelige" turen starter. Terrenget er dekket av høyt gress som har inntatt sin høstlige sjarm og farge, vi holder øynene åpne på jakt etter spor av en gammel og gjengrodd traktorvei. Det er denne vi skal følge inn i det skogkledde området parallelt med Ognavatnet. To rødmerkede pinner kommer til syne oppe i lia, videre herfra er retningen nordøstlig inn i stedvis tett skog. Blant svære trær og trolsk stemning kommer vi frem til et stiskille i nordlig del av vatnet, det var en selvfølge for oss å ta avstikkeren ned til Ognavatnet. Vi finner oss godt til rette på benken og nyter stillheten naturen byr på, en speilende vannflate reflekterer de store fjellformasjonene i nærheten. Langs sandstranden i vika koker Magnor opp litt kaffe mens Ragnhild og jeg fanger de flotte øyeblikkene på kameraet. Til kaffepausen ble vi underholdt av en stor ørn, vingspennet var trolig 1,5m bredt.

Vi må videre, planen var egentlig å ta litt snack og kaffe på toppen. Men, å forlate dette stedet etter en kort visitt ville vi garantert ha angret på.

Tilbakeveien legges til samme sti opp mot traktorveien, herfra er det en gjerdeklyver og 400m traktorvei som gjenstår før grusveien blir et faktum igjen.

Vi fortsetter mot Storrshøia (skiltet) og videre til veikryss knappe 250m unna hvor det også er skiltet, denne gang mot Svartaknuten som er vårt neste mål. Terrenget er stigende og den mest krevende etappen er i gang. Grusvei stiger bratt opp i terrenget, fortsett til du er helt på toppen og veien begynner å gå ned igjen. Her kommer ei grind til syne, følg den rødmerka stien opp langs gjerdet i vestlig retning. Det er dessverre ikke satt opp skilt ved begynnelse av etappen mot Svartaknuten, men turen opp generelt er godt rødmerket.

Vi jobber oss videre oppover i terrenget, utsikten bedres og vi utnytter hvert ledig sekund til å beundre den. Samtidig har vi en pågående samtale og glemmer helt av å se etter de rødmerkede prikkene, vi fulgte et gammelt tråkk mot toppen på nordlig side. Her går ikke den rødmerka stien, den går opp langs gps sporet i sør. Men, det ble en liten kjekk rundtur ut av det.

På toppen er utsikten som ventet, fantastisk! Stora fjellet dominerer i nordøstlig retning mens Urdalsnipa viser seg frem i vestlig lende. Magnor setter igjen fyr på kokeapparatet og varm kaffe serveres til brødsiver og kvikkilunsj.

På vei ned følger vi den rødmerka stien, fra traktorveien er retningen selvsagt mot Svela, Litle. I tillegg er etappen rødmerket, siste rest går på asfaltert vei tilbake til parkeringsplass.

Takk for en kjekk tur!